

Danielin kirja – numero yhdeksänkymmentäkahdeksan

Elian kolminkertainen sovellus ja viimeisten päivien tuomio: tutkivan ja toimeenpanevan vaiheen ymmärtäminen

Jeff Pippenger
2024-02-29

Elian kolminkertainen sovellus osoitti, että viimeisinä päivinä olisi Elia viimeisten päivien alussa ja viimeisten päivien lopussa. ”Viimeiset päivät” ovat tuomion päiviä, joka on etenevä ja jakautuu kahteen tuomion lajiin. Tutkiva tuomio, joka alkoi viimeisten päivien alussa, ja toimeenpaneva tuomio, joka tapahtuu viimeisten päivien lopussa. Elian kolminkertainen sovellus edustaa ensisijaisesti toimeenpanevan tuomion historiaa, joka alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä.

Tutkiva tuomio rajoittuu niihin, jotka ovat tunnustautuneet Jumalan seuraajiksi, ensisijaisesti suoralla tunnustuksella, mutta harvemmissä tapauksissa myös elämäntavan välillisellä tunnustuksella.

(Sillä eivät lain kuulijat ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain tekijät vanhurskautetaan. Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostaan tekevät sitä, mitä laki vaatii, niin nämä, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itselleen laki. He osoittavat, että lain vaatimus on kirjoitettu heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa todistaa mukana ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä.) Room. 2:13–15.

Tutkivalla tuomiolla on kaksi ensisijaista osaa, sillä se alkoi niiden kuolleiden elämän tutkimisella (Aadamin päivästä alkaen), jotka olivat tunnustaneet uskovansa tosi Jumalaan, ja 11. syyskuuta 2001 se aloitti tutkivan ”elävien tuomion” prosessin. Tutkivassa tuomiossa on kuolleista eläviin ulottuvan jaon lisäksi toinenkin jako, sillä tuomio alkaa Jumalan huoneesta, ja viimeisinä päivinä Jumalan huone on laodikealainen adventismi. Kun Jumalan huoneen tuomio päättyy pian tulevan sunnuntailain aikana, tuomitaan Jumalan toinen lauma, joka silloin on Babylonissa.

Täytäntöönpaneva tuomio on Jumalan rangaistus niille, jotka hylkäsivät Hänen pelastustarjouksensa. Täytäntöönpaneva tuomio alkaa pian tulevan sunnuntailain myötä. Yhdysvallat on silloin täyttänyt vihansa maljan, joka on samalla myös sen koetusaikaa mittaava malja, ja kansallista luopumusta seuraa kansallinen perikato. Jokainen kansakunta maan päällä seuraa Yhdysvaltain esimerkkiä sunnuntailain toimeenpanossa, ja kukin näistä kansakunnista täyttää silloin maljansa ja kärsii samoin kansallisen perikadon.

”Kun Amerikka, uskonnonvapauden maa, yhtyy paavikunnan kanssa pakottamaan omantunnon ja vaatimaan ihmisiä kunnioittamaan väärää sapatia, jokaisen maan kansat koko maapallolla johdetaan seuraamaan sen esimerkkiä.” Testimonies, nide 6, 18.

Täytäntöönpaneva tuomio jakautuu samoin kahteen osaan. Yhdysvaltojen sunnuntailaista siihen saakka, kun ihmisten koetusaika päättyy ja Mikael nousee, Jumalan tuomiot ovat armon

sävyttämiä; mutta kun Mikael nousee, Jumalan viha, jota kuvataan seitsemän viimeisen vitsauksen vuodattamisella, ei sisällä lainkaan armoa. Sunnuntailakriisin aikana ihmisiin ja kansakuntiin kohdistuvat täytöntöönpaneavat tuomiot ovat armon sävyttämiä, sillä Babylonissa on silloin vielä niitä, joille annetaan tilaisuus ymmärtää sapatin ja sunnuntain palvonnan välinen ero.

Voi, että kansa tuntisi etsikkonsa ajan! On monia, jotka eivät vielä ole kuulleet tälle ajalle tarkoitettua koettelevaa totuutta. On monia, joiden kanssa Jumalan Henki kamppailee. Jumalan tuhoavien tuomioiden aika on armon aikaa niille, joilla ei ole ollut tilaisuutta oppia tuntemaan, mikä on totuus. Herra on katsova heihin hellästi. Hänen armollinen sydämensä liikuttuu; Hänen kätensä on yhä ojennettu pelastamaan, samalla kun ovi on suljettu niiltä, jotka eivät tahtoneet käydä sisälle.

”Jumalan armo ilmenee Hänen pitkässä kärsivällisyydessään. Hän pidättää tuomioitaan odottaen, että varoituksen sanoma julistetaan kaikille. Voi, jospa meidän kansamme tuntisi niin kuin sen tulisi sen vastuun, joka sen päällä lepää, antaa maailmalle viimeinen armon sanoma, kuinka ihmeellinen työ silloin tehtäisiinkään!” Testimonies, osa 9, 97.

Jumalan tuhoisien tuomioiden ”aika” on armon aikaa niille, joilla ei ole ollut tilaisuutta oppia, mikä on totuus.” Nuo kaksi ”aikaa” alkavat yhdessä silloin, kun ”ovi suljetaan” laodikealaisilta adventisteilta, ”jotka eivät tahtoneet käydä sisälle”.

”Näin, että pyhä sapatiti on ja tulee olemaan erottava muuri Jumalan todellisen Israelin ja epäuskoisten välillä; ja että sapatiti on se suuri kysymys, joka yhdistää Jumalan rakkaiden odottavien pyhien sydämet. Ja jos joku uskoisi ja pitäisi sapatiti ja saisi siihen liittyvän siunauksen, mutta sitten luopuisi siitä ja rikkoisi pyhän käskyn, hän sulkisi itse Pyhän Kaupungin portit itseltään, yhtä varmasti kuin on Jumala, joka hallitsee ylhäällä taivaassa. Näin, että Jumalalla oli lapsia, jotka eivät näe sapatitiä eivätkä pidä sitä. He eivät olleet hylänneet siitä annettua valoa. Ja ahdistuksen ajan alkaessa me täytyimme Pyhällä Hengellä, kun lähdimme julistamaan sapatitiä täydellisemmin. Tämä raivostutti kirkon ja nimelliset adventistit, koska he eivät voineet kumota sapatiti totuutta. Ja tuona aikana kaikki Jumalan valitut näkivät selvästi, että meillä oli totuus, ja he tulivat ulos ja kestivät vainon meidän kanssamme.” A Word to the Little Flock, 18, 19.

Ovi sulkeutuu pian tulevan sunnuntailain kohdalla, jolloin sunnuntailakia edeltävästä ajasta tulee Jumalan kansan ”etsikko aika”.

Kuinka te sanotte: Me olemme viisaita, ja Herran laki on meidän kanssamme? Katso, totisesti turhaan on hän sen tehnyt; kirjanoppineiden kynä tekee työtä turhaan. Viisaat joutuvat häpeään, he peljästyvät ja joutuvat ansaan; katso, he ovat hylänneet Herran sanan, ja mitä viisautta heissä enää on? Sentähden minä annan heidän vaimonsa toisille ja heidän peltonsa niille, jotka ne perivät; sillä jokainen, pienimmästä suurimpaan asti, on antautunut ahneudelle, profeetasta pappiin asti jokainen harjoittaa petosta. Sillä he ovat parantaneet minun kansani tyttären haavan kepeästi sanoen: Rauha, rauha! vaikka rauhaa ei ole. Häpesivätkö he, kun olivat tehneet kauhistuksen? Eivät suinkaan, eivät he osanneet edes punastua; sentähden he kaatuvat kaatuvien joukkoon, rangaistuksensa aikana heidät syöstään maahan, sanoo Herra. Jeremia 8:8–12.

Niin kuin muinaisen Israelin kohdalla, samoin on nykyisen Israelin laita: molemmat tuhoutuvat, sillä ne eivät tunteneet etsikkoaikansa hetkeä. Jumalan etsikko aika Laodikean adventismille alkoi 11. syyskuuta 2001 ja päättyy pian tulevaan sunnuntailakiin.

Ja kun hän tuli lähelle, näki hän kaupungin ja itki sitä sanoen: Jospa sinäkin, edes tänä sinun päivänäsi, tietäisit, mikä sinun rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu. Sillä päivät tulevat sinun päällesi, jolloin vihollisesi luovat ympärillesi vallin ja saartavat sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta, ja he murskaavat sinut maahan, sekä lapsesi sinun keskelläsi; eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet tuntenut etsikko aikaasi. Luukas 19:41–44.

Jumalan etsikkonaikana viisaat ja tyhmät erotetaan toisistaan iäksi.

”Me tiedämme, että vihkiytymättömät seitsemännen päivän adventistit, joilla on totuuden tuntemus mutta jotka ovat liittäneet itsensä maailmallisiin ihmisiin, luopuvat kokonaan uskosta ja antavat korvansa vietteleville hengille. Vihollinen tarjoaa heille mielellään houkutuksia johdattaakseen heidät käymään sotaa Jumalan kansaa vastaan. Mutta niillä, jotka ovat uskollisia ja lujia, on Jumalassa vahva ja väkevä puolustus.” Manuscript Releases, osa 7, 186.

Heidän etsikkonaikansa alkoi 11. syyskuuta 2001, kuten protestanttisten kirkkojen etsikko aika esikuvallisesti alkoi 11. elokuuta 1840, ja kuten muinaisen Israelin etsikko aika oli alkanut, kun Pyhä Henki laskeutui Kristuksen kasteessa.

Täytäntöönpaneva tuomio alkaa, kun Yhdysvallat pian tulevan sunnuntailain aikana täyttää koetusaikansa maljan; samoin silloin myös Laodikean adventistikirkko on täyttänyt oman maljansa. Tuomio alkaa Jumalan huoneesta, ja koetusajan malja täyttyy Yhdysvaltain kummankin turmeltuneen sarven osalta. Protestantismin turmeltunut sarvi, jota Laodikean adventistikirkko on aiemmin edustanut, lakkaa silloin olemasta, ja kolmannen enkelin filadelfialainen liike on silloin protestantismin todellinen sarvi ja hengellinen Jerusalem, joka korotetaan lipuksi. Siinä vaiheessa Jerusalem muuttuu taistelevasta seurakunnasta voittavaksi seurakunnaksi.

Täytäntöönpaneva tuomio alkaa Jumalan hävittävien tuomioiden ajalla, joka on samalla armon aika Jumalan toiselle laumalle, joka on vielä Babylonissa. Se alkaa, kun Jumalan etsikko aika Laodikean adventismin kohdalla päättyy. Täytäntöönpaneva tuomio etenee seitsemään viimeiseen vitsaukseen, jolloin tuomiot eivät enää ole armon sekoittamia, ja sitten Jeesus palaa.

Kun Jeesus palaa, Ilmestyskirjan kahdennessakymmenennessä luvussa kuvattu tuhatvuotinen valtakunta (tuhat vuotta) osoittaa, että Saatana on sidottu autioitetulle maalle, yksin ainoastaan niiden kapinallisten enkelien kanssa, jotka osallistuivat hyökkäykseen Jumalaa vastaan.

Ja minä näin enkelin tulevan alas taivaasta; hänellä oli syvyyden avain ja suuri kahle kädessään. Ja hän tarttui lohikäärmeeseen, siihen vanhaan käärmeeseen, joka on Perkele ja Saatana, ja satoi hänet tuhanneksi vuodeksi, ja heitti hänet syvyyteen ja sulki hänet sinne ja pani sinetin hänen päälleen, ettei hän enää pettäisi kansoja, ennen kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet on päästettävä irti vähäksi aikaa. Ilmestys 20:1–3.

Tuon tuhannen vuoden aikana lunastetut toimittavat tutkivan tuomion kadotettujen yli, jotka yhä nukkuvat haudoissaan odottaen yksilöllisten tuomioiden päätökseen saattamista. Lunastetut tarkastelevat kadotettujen elämää ja olosuhteita, mukaan lukien Saatana ja hänen enkelinsä, voidakseen ratkaista, kuka ansaitsee ankaramman rangaistuksen tuhannen vuoden päätyessä.

Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka oli mestattu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja jotka eivät olleet kumartaneet petoa eivätkä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa tai käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta. Ilmestys 20:4.

Tuhatvuotiskausi sisältää siis tutkivan tuomion, joka päätyttyään johtaa lopulliseen toimeenpaneevaan tuomioon, kun jumalattomien kuolleet herätetään, ja Saatana, jolla silloin on täydellinen valta heihin, yllyttää jumalattomat hyökkäämään Jerusalemiä vastaan, joka tuhannen vuoden päätyessä laskeutuu alas taivaasta. Kun jumalattomat ryhtyvät hyökkäykseensä, tuli lankeaa alas taivaasta, ja lopullinen toimeenpaneva tuomio toteutuu.

Ja kun ne tuhat vuotta ovat päättyneet, Saatana päästetään vankilastaan, ja hän lähtee villitsemään maan neljällä kulmalla olevia kansoja, Gogia ja Magogia, kootakseen heidät sotaan; ja heidän lukunsa on kuin meren hiekka. Ja he nousivat yli maan avaruuden ja piirittivät pyhien leirin ja sen rakastetun kaupungin; mutta tuli lankesi taivaasta Jumalan tyköä ja kulutti heidät. Ilmestys 20:7–9.

Vaikka Elian kolminkertaiset sovellukset ja sanansaattaja, joka valmistaa tien Liiton Sanansaattajalle, jotta Hän äkisti tulisi temppeliinsä, liittyvät läheisesti toisiinsa, heidän työnsä välillä voidaan havaita ero siinä, että Elia ensisijaisesti yksilöi sanansaattajan työn sekä sen liikkeen, joka liittyy sanansaattajan sanomaan ja joka toteutetaan täytöntöönpanevan tuomion aikana, joka alkaa pian tulevan sunnuntain myötä. Sanansaattaja, joka valmistaa tien Liiton Sanansaattajalle, yksilöi ensisijaisesti työn, joka toteutetaan tutkivan tuomion aikana. Laodikealainen adventismi ei tunne etsikkonsa aikaa, mikä edustaa erityistä tuomion ajanjaksoa.

He eivät myöskään ymmärrä ”nykyistä totuutta” koskevaa sanomaa, jota julistetaan heidän etsikkonsa aikana. Heidän olisi tullut tuntea sekä tuomio että noiden päivien sanoma. Heidän olisi tullut tuntea myös tuon ajanjakson sanansaattaja. Laodikealaisessa sokeudessaan he vastustavat hetken sanomaa, kieltävät etsikkonsa ajan sanomalla ”rauha ja turvallisuus” ja ovat epävarmoja siitä, kuka on tuon ajanjakson valittu sanansaattaja. Tämä totuus osoitettiin selvästi toisen Elian todistuksessa, hänen, joka oli Johannes Kastaja.

Juutalaiset tiesivät, että profetia osoitti tulevaksi erään sanansaattajan, ja Jeesus opetti suoraan, että Johannes oli se tuleva sanansaattaja.

Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti. Ja jos tahdotte ottaa sen vastaan, hän on Elia, jonka oli määrä tulla. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon. Matteus 11:13–15.

Aivan heidän etsikkoaikansa kauden lopussa (sen Kristuksen historian ajanjakson aikana, joka esikuvallistaa pian tulevaa sunnuntailakia), kun Kristus riippui ristillä, juutalaiset arvelivat, tulisiko

Elia silloin pelastamaan Jeesuksen. Ellei heillä ollut kykyä tunnistaa sanansaattajaa, jonka tuli valmistaa tie liiton Sanansaattajalle, joka silloin vahvisti liiton omalla verellään, he eivät voineet tunnistaa Messiastaan. Viimeisinä päivinä laodikealaisen adventismin edellytetään tuntevan tuomionsa, joka on heidän etsikkoaikansa. Heidän edellytetään tunnistavan tuon ajanjakson sanoman, ja heidän edellytetään tunnistavan tuon ajan valitun sanansaattajan. Vuoden 1888 kapina esitti 11. syyskuuta 2001, jolloin Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli laskeutui. Vuoden 1888 kapinalliset kieltäytyivät tunnustamasta sen historian valittuja sanansaattajia, joka esikuvallisti viimeisiä päiviä.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala, minulle: Ota minun kädestäni tämä vihan viinimalja ja juota siitä kaikki kansat, joiden luo minä sinut lähetän. Ja he juovat, hoippuvat ja tulevat mielettömiksi sen miekan tähden, jonka minä lähetän heidän keskelleen. Niin minä otin maljan Herran kädestä ja juotin kaikki kansat, joiden luo Herra oli minut lähettänyt: nimittäin Jerusalemin ja Juudan kaupungit sekä niiden kuninkaat ja ruhtinaat, tehdäkseni ne autioksi, kauhistukseksi, ivan vihellykseksi ja kiroukseksi, niin kuin tänä päivänä on; faraon, Egyptin kuninkaan, sekä hänen palvelijansa, hänen ruhtinaansa ja kaiken hänen kansansa; kaikki sekakansat ja kaikki Uusin maan kuninkaat ja kaikki filistealaisten maan kuninkaat, Askelonin, Azzan, Ekronin ja Asdodin jäännöksen; Edomin, Mooabin ja ammonilaisten lapset; kaikki Tyron kuninkaat ja kaikki Siidonin kuninkaat sekä meren tuolla puolen olevien saarten kuninkaat; Dedanin, Teeman ja Buusin ja kaikki, jotka asuvat maan ääriin saakka; kaikki Arabian kuninkaat ja kaikki niiden sekakansojen kuninkaat, jotka asuvat erämaassa; kaikki Simrin kuninkaat, kaikki Eelamin kuninkaat ja kaikki meedialaisten kuninkaat; kaikki pohjoisen kuninkaat, kaukaiset ja läheiset, toinen toisensa jälkeen, sekä kaikki maailman valtakunnat, jotka ovat maan päällä; ja Seesakin kuningas juo heidän jälkeensä. Sentähden sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Juokaa, juopukaa, oksentakaa, kaatukaa älkääkään enää nousko, sen miekan tähden, jonka minä lähetän teidän keskellenne. Ja jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa sinun kädestäsi juodakseen, niin sano heille: Näin sanoo Herra Sebaot: Teidän on totisesti juotava. Sillä katso, minä alan tuottaa onnettomuutta kaupungille, joka on kutsuttu minun nimelläni, ja jäisitteko te aivan rankaisematta? Ette jää rankaisematta, sillä minä kutsun miekan kaikkia maan asukkaita vastaan, sanoo Herra Sebaot. Profe toi siis heitä vastaan kaikki nämä sanat ja sano heille: Herra ärjyy korkeudesta ja antaa äänensä kuulua pyhästä asumuksestaan; hän ärjyy voimallisesti asuinsijaansa vastaan; hän kajauttaa huudon niin kuin viininkorjaajat, kaikkia maan asukkaita vastaan. Pauhu kuuluu maan ääriin asti, sillä Herralla on riita kansojen kanssa; hän käy oikeutta kaiken lihan kanssa; jumalattomat hän antaa miekalle, sanoo Herra. Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, onnettomuus kulkee kansasta kansaan, ja suuri myrskytuuli nousee maan ääriältä. Ja Herran surmaamat ovat sinä päivänä maan äärestä toiseen maan ääreen asti: heitä ei valiteta, ei koota eikä haudata; heistä tulee sontaa maan päälle. Jeremia 25:15–33.